BENDROJO TEISMO (septintoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. liepos 23 d.*

„Bendra žuvininkystės politika – IVTK rezoliucija dėl žuvų suburiamųjų įrenginių valdymo – Komisijos prieštaravimas – Prašymo atlikti vidaus peržiūrą atmetimas – Reglamento (EB) Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalis – Aktas, dėl kurio gali būti pateiktas prašymas atlikti vidaus peržiūrą – Sąvoka „nuostatos [kurios] gali pažeisti aplinkos apsaugos teisę“ – Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies f punktas“

Byloje T-1049/23

Bloom, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama advokato F. Lafforgue,

ieškovė,

palaikoma

Blue Marine Foundation, įsteigtos Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujamos advokatų P. de Bandt ir C. Binet,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą A. Dawes, B. Hofstötter ir D. Milanowska,

atsakovę,

palaikomą

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos A. Pérez-Zurita Gutiérrez ir A. Gavela Llopis,

taip pat

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos B. Fodda, M. de Lisi, B. Travard ir P. Chansou,

įstojusių į bylą šalių,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija),

* Proceso kalba: prancūzų.

kurį sudaro kolegijos pirmininkė K. Kowalik-Bańczyk, teisėjai E. Buttigieg, G. Hesse (pranešėjas), I. Dimitrakopoulos ir B. Ricziová,

posėdžio sekretorė P. Nuñez Ruiz, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2025 m. vasario 13 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Bloom* prašo panaikinti 2023 m. rugpjūčio 30 d. Europos Komisijos sprendimą atmesti kaip nepriimtiną jos 2023 m. gegužės 11 d. prašymą atlikti vidaus peržiūrą, susijusį su Komisijos sprendimu, kuriuo prieštaraujama Indijos vandenyno tunų komisijos (IVTK) rezoliucijai Nr. 23/02 dėl žuvų suburiamųjų įrenginių (toliau – ŽSĮ) valdymo kompetencijai priklausančioje teritorijoje (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

2 Ieškovė yra nevyriausybinė organizacija (NVO), kurios paskirtis – padėti išsaugoti jūrų biologinę įvairovę ir jūrų buveines.

3 IVTK yra tarptautinė organizacija, kurios tikslas – apsaugoti tunų išteklius Indijos vandenyne, kurios susitariančioji šalis yra Europos Sąjunga pagal 1995 m. rugsėjo 18 d. Tarybos sprendimą 95/399/EB dėl Bendrijos prisijungimo prie Susitarimo dėl [IVTK] įkūrimo (OL L 236, 1995, p. 24).

4 Pagal Susitarimo dėl [IVTK] įkūrimo (OL L 236, 1995, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 2 t., p. 233) IX straipsnio 1 dalį IVTK „gali dviejų trečdalių <…> narių balsų dauguma patvirtinti apsaugos ir valdymo priemones, pagal šį straipsnį privalomas [IVTK] nariams“.

5 Susitarimo dėl [IVTK] įkūrimo IX straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Bet kuri [IVTK] narė per 120 dienų nuo nurodytos dienos arba per kitą [IVTK] <…> nustatytą laikotarpį, gali pateikti prieštaravimą dėl pagal straipsnio 1 dalį patvirtintos apsaugos arba valdymo priemonės. [IVTK] narei, kuri pateikė prieštaravimą dėl priemonės, ji nėra privaloma. Pasibaigus 120 dienų laikotarpiui bet kuri kita [IVTK] narė gali panašiai pateikti prieštaravimą per 60 dienų. <…>“

6 Susitarimo dėl [IVTK] įkūrimo IX straipsnio 6 dalis suformuluota taip:

„Jeigu prieštaravimus dėl priemonės, patvirtintos pagal straipsnio 1 dalį, pareiškia daugiau kaip vienas trečdalis įsteigti [IVTK] narių, ši priemonė nėra privaloma kitoms [IVTK] narėms; tačiau tai nekliudo bet kuriai arba visoms narėms leisti šiai priemonei įsigalioti.“

7 2019 m. gegužės 14 d. Tarybos sprendime (ES) 2019/860 dėl pozicijos (jos Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi (IVTK)), kuriuo panaikinamas 2014 m. gegužės 19 d. sprendimas dėl pozicijos, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi IVTK (OL L 140, 2019, p. 33), apibrėžiama pozicija, kurios Sąjunga turi laikytis IVTK 2019–2023 m. laikotarpiu. Sprendimo 2019/860 I priede išdėstyti „principai“ ir „gairės“. Šio priedo 2 punkto f papunktyje nustatyta, kad, kai tikslinga, Sąjunga stengiasi skatinti, kad IVTK priimtų priemones, kuriomis siekiama valdyti žuvų suburiamųjų įrenginių (ŽSĮ) naudojimą, visų pirma pagerinti duomenų rinkimą, tiksliai įvertinti, sekti ir stebėti ŽSĮ naudojimą, sumažinti poveikį pažeidžiamiems tunų ištekliams, sušvelninti galimą jų poveikį tikslinėms ir netikslinėms rūšims, taip pat ekosistemai.

8 Sprendimo 2019/860 II priede yra apibrėžta procedūra, taikoma kasmet nustatant Sąjungos poziciją, ir numatyta:

„Prieš kiekvieną IVTK susitikimą, sušaukiamą sprendimams, turėsiantiems Sąjungai teisinę galią, priimti, imamasi veiksmų, būtinų siekiant, kad pozicijoje, kuri bus pareikšta Sąjungos vardu, būtų atsižvelgta į Komisijai pateiktą naujausią mokslinę ir kitą susijusią informaciją, laikantis I priede išdėstytų principų ir gairių.

Šiuo tikslu ir remdamasi ta informacija Komisija, likus pakankamai laiko iki kiekvieno IVTK posėdžio, perduoda Tarybai rašytinį dokumentą, kuriame išdėstoma išsami informacija apie siūlomą Sąjungos pozicijos patikslinimą, kad būtų apsvarstyti ir patvirtinti pozicijos, kuri bus pareikšta Sąjungos vardu, elementai.

Jei IVTK posėdyje neįmanoma susitarti, įskaitant vietoje, kad Sąjungos pozicijoje būtų atsižvelgta į naujus elementus, klausimas perduodamas Tarybai arba jos parengiamiesiems organams.“

9 2023 m. vasario 3–5 d. vykusioje šeštojoje neeilinėje sesijoje IVTK priėmė Rezoliuciją Nr. 23/02 dėl ŽSĮ valdymo. ŽSĮ yra dirbtinės plūduriuojančios sistemos, kuriomis galima pritraukti žuvis, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos žvejybai. Minėtoje rezoliucijoje, be kita ko, numatyta palaipsniui mažinti vienam laivui leidžiamų dreifuojančių ŽSĮ skaičių, sukurti dreifuojančių ŽSĮ registrą, kad būtų padidintas tokių įrenginių skaidrumas ir kontrolė, ir uždrausti dreifuojančius ŽSĮ Indijos vandenyne 72 dienas per metus.

10 Pagal Rezoliucijos Nr. 23/02 2 konstatuojamąją dalį Susitarimo dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu, įgyvendinimo (OL L 189, 1998, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 4 t., p. 5) 5 ir 6 straipsniuose reikalaujama, kad valstybės, siekdamos apsaugoti gyvuosius jūros išteklius ir išsaugoti jūrų aplinką, plačiai taikytų atsargumo principą toli migruojančių žuvų išteklių išsaugojimui, valdymui ir naudojimui.

11 Rezoliucijos Nr. 23/02 3 konstatuojamoje dalyje numatyta, jog taikant atsargumo principą šio sprendimo 10 punkte minėto susitarimo 6 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės būtų apdairesnės, kai informacija yra neaiški, nepatikima ar nepakankama, ir draudžiama remtis tinkamos mokslinės informacijos nebuvimu, kad vėliau būtų galima pateikti informaciją arba nesiimti išsaugojimo ir valdymo priemonių.

12 2023 m. balandžio 11 d. Komisija Sąjungos vardu pateikė prieštaravimą pagal Susitarimo dėl [IVTK] įkūrimo IX straipsnio 5 dalį dėl Rezoliucijos Nr. 23/02 (toliau – ginčijamas prieštaravimas“) (toliau žr. šio sprendimo 5 punktą). Aiškinamajame rašte ji iš esmės nurodė, kad

minėtos rezoliucijos įgyvendinimas yra neproporcinga našta gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams arba kad toks įgyvendinimas praktiškai neįmanomas. Be to, šioje rezoliucijoje nurodytos priemonės nebuvo pagrįstos moksliniais įrodymais.

13 Dešimt kitų IVTK narių pareiškė prieštaravimus dėl Rezoliucijos Nr. 23/02 per Susitarimo dėl [IOTC] įkūrimo IX straipsnio 5 dalyje nustatytą terminą. Todėl ši rezoliucija netapo privaloma pagal to paties straipsnio 6 dalį (žr. šio sprendimo 5 ir 6 punktus).

14 2023 m. gegužės 11 d. ieškovė pateikė Komisijai prašymą vidaus tvarka peržiūrėti ginčijamą prieštaravimą pagal 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Sąjungos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13), iš dalies pakeisto 2021 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/1767 (OL L 356, 2021, p. 1) (toliau – Orhuso reglamentas), 10 straipsnį.

15 Ginčijamu sprendimu Komisija atmetė ieškovės prašymą dėl peržiūros kaip nepriimtiną, motyvuodama tuo, kad ginčijamas prieštaravimas nėra „administracinis aktas“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą, nes šiame prieštaravime nėra jokios nuostatos, galinčios pažeisti tokią aplinkos apsaugos teisę, kaip apibrėžta minėto reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkte. Ginčijamo prieštaravimo dėl naujų IVTK taisyklių priėmimas neturi neigiamo poveikio Sąjungos aplinkos politikos tikslams.

Šalių reikalavimai

16 Ieškovė, palaikoma *Blue Marine Foundation*, Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

17 Komisija, palaikoma Ispanijos Karalystės ir Prancūzijos Respublikos, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

18 Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais. Pirmasis pagrindas iš esmės grindžiamas Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkto pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su atsargumo principo pažeidimu. Trečiasis pagrindas susijęs su 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1224/2009, nustatančio Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiančio reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinančio reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, 2009, p. 1.), pažeidimu.

19 Pirmajame pagrinde ieškovė, palaikoma *Blue Marine Foundation*, iš esmės teigia, kad Komisija klaidingai atmetė kaip nepriimtiną jos prašymą peržiūrėti ginčijamą prieštaravimą, motyvuodama tuo, kad jame nebuvo „nuostatų [kurios galėjo] pažeisti aplinkos apsaugos teisę“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą. Iš tiesų ginčijamu prieštaravimu pažeidžiamas, pirma, atsargumo principas ir, antra, Reglamentas Nr. 1224/2009. Tokie pažeidimai yra Sąjungos aplinkos teisės pažeidimai, neatsižvelgiant į Rezoliucijos Nr. 23/02 įgyvendinimą Sąjungos teisės sistemoje.

20 Komisija, palaikoma Ispanijos Karalystės ir Prancūzijos Respublikos, ginčijo ieškovės argumentus. Visų pirma ji teigė, kad pirmasis pagrindas nepriimtinas, nes jame daroma bendra nuoroda į prašymą dėl peržiūros. Taigi jame nebuvo esminių faktinių ir teisinių aplinkybių, kuriomis jis grindžiamas. Subsidiariai ji nurodė, kad pirmasis pagrindas yra nepagrįstas. Anot jos, ieškovė neįrodė, kaip ginčijamas prieštaravimas galėtų turėti neigiamą poveikį Sąjungos aplinkos politikos tikslų, įtvirtintų SESV 191 straipsnyje, įgyvendinimui.

21 Šiuo klausimu Komisija pabrėžė, kad sprendimas pareikšti prieštaravimą dėl naujų IVTK taisyklių priėmimo ir toliau laikytis galiojančių Sąjungos teisės aktų negali daryti neigiamo poveikio Sąjungos aplinkos politikos tikslams, todėl savaime negali pažeisti aplinkos apsaugos teisės, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punktą.

Dėl pirmojo pagrindo priimtinumo

22 Dėl pirmojo pagrindo priimtinumo Komisija, nepateikdama konkrečių motyvų, manė, kad ieškovė tik pakartojo savo prašymo atlikti vidaus peržiūrą motyvus.

23 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal šią nuostatą ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, o ši informacija turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – vykdyti kontrolę, jei įmanoma, be jokios kitos papildomos informacijos (2017 m. kovo 7 d. Sprendimo *United Parcel Service / Komisija*, T-194/13, EU:T:2017:144, 191 punktas).

24 Taip pat reikia priminti, jog tam, kad ieškinys Bendrajame Teisme būtų priimtinas, be kita ko, būtina, kad svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis grindžiamas, būtų bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai nurodytos pačiame ieškinio tekste. Nors ieškinio turinys specifiniais klausimais gali būti pagrįstas ir papildytas pateikiant nuorodas į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendroji nuoroda į kitus dokumentus, netgi ieškinio priedus, negali kompensuoti pagrindinių teisinių argumentų, kurie pagal pirma nurodytas nuostatas turi būti nurodyti pačiame ieškinyje, nebuvimo (2017 m. kovo 7 d. Sprendimo *United Parcel Service / Komisija*, T-194/13, EU:T:2017:144, 192 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

25 Nagrinėjamu atveju skaitant ieškinio 48–51 punktus, susijusius su pirmuoju pagrindu, ir jo 42–47 punktus, susijusius su sąvoka „nuostatos [kurios] gali prieštarauti aplinkos apsaugos teisei“, reikia konstatuoti, kad faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis ieškovė grindžia savo argumentus, apibendrintus šio sprendimo 19 punkte, yra iš karto suprantamos atsižvelgiant į paties ieškinio tekstą, net jei ieškovė daro nuorodą į savo prašymą atlikti vidaus peržiūrą ir į antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus, siekdama įrodyti, kad ginčijamu prieštaravimu pažeidžiamas atsargumo principas ir Reglamentas Nr. 1224/2009.

26 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai, nei teigia Komisija, šis ieškinio pirmasis pagrindas yra priimtinas, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkto reikalavimus.

Dėl pirmojo pagrindo pagrįstumo

27 Pagal Orhuso reglamento 10 straipsnio 1 dalį bet kuri NVO ar kiti visuomenės nariai, atitinkantys šio reglamento 11 straipsnyje nustatytus kriterijus, turi teisę pateikti prašymą dėl vidaus peržiūros Sąjungos institucijai ar organui, priėmusiam administracinį aktą, arba įtariamo administracinio neveikimo atveju – tam, kuris turėjo priimti tokį aktą, remdamasi tuo, kad tokiu veiksmu arba neveikimu pažeidžiama aplinkos apsaugos teisė, kaip apibrėžta minėto reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkte. Tokie prašymai turi būti pateikiami raštu ne vėliau kaip per aštuonias savaites po vėliausios iš šių datų – administracinio akto priėmimo, pranešimo apie jį ar jo paskelbimo datos arba įtariamo administracinio neveikimo atveju – ne vėliau kaip per aštuonias savaites nuo tos dienos, kai jis turėjo būti priimtas. Tame prašyme nurodomi peržiūros pagrindai.

28 Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkte sąvoka „administracinis aktas“ apibrėžta kaip „Sąjungos institucijos ar organo ne teisėkūros procedūra priimtas aktas, kuris turi teisinį ir išorinį poveikį ir kurio nuostatos gali pažeisti aplinkos apsaugos teisę, apibrėžtą 2 straipsnio 1 dalies f punkte“.

29 Pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punktą sąvoka „aplinkos apsaugos teisė“ – tai „Sąjungos teisės aktai, kurie, nepriklausomai nuo teisinio pagrindo, prisideda siekiant [Sutartyje] išdėstytų Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslų: išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę, saugoti žmonių sveikatą ir protingai bei racionaliai naudoti gamtos išteklius, remti tarptautinio lygio priemones, skirtas regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti“.

30 Šiomis aplinkybėmis prašymo atlikti vidaus peržiūrą priimtinumas iš tikrųjų priklauso nuo to, ar egzistuoja administracinis aktas arba administracinis neveikimas, dėl ko galėtų būti pažeista aplinkos apsaugos teisė, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamentą (2024 m. birželio 6 d. Nutarties *Asociația pentru Energie Curată și Combaterea Schimbărilor Climatice / Taryba*, T-1151/23, nepaskelbta Rink., EU:T:2024:391, 12 punktas).

31 Būtent atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia išnagrinėti ieškovės argumentus ir nustatyti, ar Komisija galėjo atmesti kaip nepriimtiną prašymą peržiūrėti ginčijamą prieštaravimą, motyvuodama tuo, kad jame nėra „nuostatų [kurios] gali pažeisti aplinkos apsaugos teisę“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą.

32 Šiuo atveju ginčijamame sprendime Komisija tvirtina, kad tik pateikė prieštaravimą pagal Susitarimo dėl [IOTC] įkūrimo IX straipsnio 5 dalį. Dėl šių veiksmų Rezoliucija Nr. 23/02 Sąjungai nebuvo privaloma, todėl ji neprivalėjo įgyvendinti šios rezoliucijos savo teisinėje sistemoje.

33 Taigi, Komisijos teigimu, „prieštaravimo dėl naujų taisyklių priėmimo pateikimas, toliau laikantis galiojančios Sąjungos teisinės sistemos, įskaitant Sąjungos aplinkos teisę, nedaro neigiamo poveikio Sąjungos aplinkos politikos tikslams ir savaime negali pažeisti aplinkos apsaugos teisės, kaip apibrėžta Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punkte“ (ginčijamo sprendimo 2.1 punktas).

34 Pirmiausia reikia pažymėti, kad prašymą dėl peržiūros Komisija atmetė ne kaip nepagrįstą dėl to, kad ginčijamu prieštaravimu nepažeidžiama aplinkos apsaugos teisė, o kaip „nepriimtiną“, motyvuodama tuo, kad šiame prieštaravime nebuvo jokios „aplinkos apsaugos teisei prieštaraujančios nuostatos“, kaip tai suprantama pagal Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punktą, ir kad dėlto tai nėra „administracinis aktas“, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą.

35 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad administraciniai aktai, dėl kurių pagal Orhuso reglamento 10 straipsnį galima pateikti prašymą dėl vidaus peržiūros, pagal šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punktą yra Sąjungos institucijos ar organo ne teisėkūros procedūra priimti aktai, kurie turi teisinį ir išorinį poveikį ir kurių nuostatos gali pažeisti aplinkos apsaugos teisę, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalies f punktą.

36 Nagrinėjamu atveju Komisija nusprendė, kad ieškovės pateiktas prašymas dėl peržiūros yra nepriimtinas vien dėl to, kad jis nesusijęs su aktu, kuriame yra nuostatų, galinčių pažeisti aplinkos apsaugos teisę. Taigi reikia pažymėti, kad Komisija neatmetė prašymo atlikti vidaus peržiūrą kaip nepriimtino dėl to, kad nagrinėjamu atveju nebuvo įvykdytos kitos Orhuso reglamento 10 straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos, susijusios su tokiais prašymais arba kylančios iš Orhuso reglamento 2 straipsnio 1 dalies g punkto, kiek tai susiję su sąvoka „administracinis aktas“.

37 Dėl klausimo, ar nagrinėjamas prašymas dėl peržiūros buvo susijęs su aktu, galinčiu pažeisti Sąjungos aplinkos apsaugos teisę, reikia priminti, kad pagal
Reglamento 2021/1767 10 konstatuojamąją dalį vertinant, ar administraciniame akte yra nuostatų, kuriomis dėl jų poveikio galėtų būti pažeidžiama aplinkos apsaugos teisė, būtina išnagrinėti, ar tokios nuostatos galėtų turėti neigiamą poveikį SESV 191 straipsnyje nustatytų Sąjungos aplinkos politikos tikslų, tarp kurių yra „apdairus ir racionalus gamtos išteklių naudojimas“ ir „tarptautinio lygio priemonių, skirtų regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti, [rėmimas]“, įgyvendinimui.

38 Prašyme atlikti peržiūrą ieškovė, jau šiame administraciniame etape palaikoma *Blue Marine Foundation*, teigia, kad ginčijamas prieštaravimas galėjo prieštarauti SESV 191 straipsnyje įtvirtintam atsargumo principui. Be to, konkrečiai kalbant, ginčijamu prieštaravimu pažeidžiama 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013, p. 22), 2 straipsnio 2 dalis, kurioje apibrėžiami bendros žuvininkystės politikos (BŽP) tikslai, be kita ko, tai, kad „pagal BŽP žuvininkystės valdymui taikomas atsargumo metodas ir siekiama užtikrinti, kad gyvieji jūrų biologiniai ištekliai būtų naudojami taip, kad atkurti ir išlaikyti žvejojamų rūšių populiacijų dydžiai viršytų dydžius, kuriais gali būti užtikrintas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis“.

39 Ieškovės teigimu, ginčijamas prieštaravimas taip pat nesuderinamas su Reglamentu Nr. 1224/2009 dėl su BŽP susijusios kontrolės. Šiuo klausimu ieškovė pabrėžia, jog šio reglamento 14 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad „nustatant žvejybos žurnale įrašomus laive laikomus apytikrius žuvų kiekius kilogramais leidžiamas nuokrypis visų rūšių atveju yra 10 %“. Ieškovės teigimu, tai, kad Prancūzijos ir Ispanijos laivynai Indijos vandenyne masiškai naudoja ŽSĮ tunams žvejoti, lėmė, kad buvo viršyti su tuo susiję kiekiai.

40 Iš to matyti, kad ieškovės prašyme dėl peržiūros nurodyti peržiūros motyvai yra susiję su galimais konkrečių aplinkos apsaugos teisės nuostatų, ypač įtvirtinančių atsargumo principą BŽP srityje, pažeidimais.

41 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip matyti, be kita ko, iš šio sprendimo 10 ir 11 punktų, Rezoliucijos Nr. 23/02 2 ir 3 konstatuojamosiose dalyse žuvų išteklių apsauga yra nurodyta kaip tikslas.

42 Taigi pateikdama ginčijamą prieštaravimą Sąjunga aktyviai prieštaravo priemonių, kuriomis siekiama sustiprinti tam tikrų žuvų išteklių apsaugą, priėmimui. Konkrečiau kalbant, dėl šio prieštaravimo Sąjunga neprivalėjo savo teisinėje sistemoje nustatyti ir įgyvendinti Rezoliucijoje Nr. 23/02 numatytų priemonių.

43 Vadinasi, priešingai, nei ginčijamame sprendime pažymėjo Komisija, nors dėl ginčijamo prieštaravimo Sąjungos aplinkos apsaugos teisės būklė nepasikeitė, šis prieštaravimas galėjo turėti neigiamų pasekmių siekiant SESV 191 straipsnyje nustatytų Sąjungos aplinkos apsaugos politikos tikslų.

44 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, jog iš Orhuso reglamento 11 konstatuojamosios dalies matyti, kad net dėl neveikimo gali būti pateiktas prašymas dėl peržiūros, nors iš esmės, esant tokiam neveikimui, Sąjungos aplinkos apsaugos teisė nekeičiama.

45 Tokiomis aplinkybėmis Komisija nepagrįstai atmetė kaip nepriimtiną ieškovės prašymą dėl peržiūros, remdamasi ginčijamame sprendime nurodytu motyvu, iš esmės neišnagrinėjusi, ar ieškovės nurodyti peržiūros motyvai galėjo sukelti pagrįstų, t. y. esminių, abejonių dėl Sąjungos institucijos ar įstaigos atlikto aplinkos apsaugos teisės vertinimo ginčijamo prieštaravimo pateikimo momentu (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *TestBioTech ir kt. / Komisija*, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 69 punktą ir 2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-458/19 P, EU:C:2021:802, 60 punktą).

46 Taigi reikia pritarti pirmajam ieškinio pagrindui ir panaikinti ginčijamą sprendimą, nesant reikalo nagrinėti antrojo ir trečiojo pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

47 Pagal [Bendrojo Teismo] procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal šios reikalavimus.

48 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Ispanijos Karalystė ir Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

49 Remdamasis Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalimi, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta to paties straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. *Blue Marine Foundation*, įstojusi į bylą palaikyti ieškovės reikalavimų, padengia savo bylinėjimosi išlaidas, nes neprašė priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti Europos Komisijos sprendimą (Nr. Ares (2023) 5917994), apie kurį *Bloom* buvo pranešta 2023 m. rugpjūčio 30 d. ir kuriuo kaip nepriimtinas buvo atmestas jos prašymas atlikti vidaus peržiūrą, susijusį su Komisijos laišku, kuriuo prieštaraujama Indijos vandenyno tunų komisijos rezoliucijai Nr. 23/02 dėl žuvų suburiamųjų įrenginių valdymo kompetencijai priklausančioje teritorijoje.**

2. **Europos Komisija padengia savo ir *Bloom* patirtas bylinėjimosi išlaidas**.

3. **Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir *Blue Marine Foundation* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Hesse

Dimitrakopoulos Ricziová

Paskelbtas 2025 m. liepos 23 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.